

د ارميا مرثيه

د کتاب پېژندنه

د مرثيه کتاب د پنځو غمجنو شعرونو يوه مجموعه ده چې د بابليانو له خوا د اورشليم د کلابندی او وېچارولو او د هغه د اوسېدونکو د جلاوطني تصوير بيانوي. که څه هم دا کارونه د بابليانو له خوا ترسره کېدل، خو خدای له هغوی څخه د يوې وسيلې په توگه کار اخيسته، ترڅو د خپل لوظ د ماتولو په خاطر خپل خلک تر قضاوت لاندې ونيسي او سزا ورکړي. ويجاړتيا په هرچا اغيزه کوي، که شتمن وي يا غريب، مشر وي يا معمولي کس.

دا شعرونه لومړی د خدای د خلکو غم د کونډې بڼې د غم په شان بيانوي (لومړی فصل). په درېم فصل کې د يو غمخپلي سړي له خوا د هغوی استازيتوب کېږي او په وروستي فصل کې خلک د خدای د رحمت دپاره دعا کوي. دوهم فصل د خلکو د گناه له امله

د اورشليم سقوط بيانوي او څلورم فصل د بابليانو د کلابندی ناوړه اغيزې بيانوي.

که څه هم د گناه په هکله خدای سم قضاوت کوي، خو هغه د رحم د نبودلو دپاره هم وفادار دی. د کتاب په درېم فصل ۲۲ - ۲۴ ايتونو کې ليکوال د خدای د رحمت په بنسټ د راتلونکي دپاره هيله څرگندوي. د مثال په توگه: هر سهار د هغه رحم وي تازه، وفاداري ده ډېره زياته د هغه (۳:۲۳).

د موضوعگانو لست

د اورشليم غمونه: لومړی فصل

د اورشليم سزا: ۲ فصل

سزا او هيله: ۳ فصل

د اورشليم په کنډوالو کې: ۴ فصل

د اورشليم غمونه

① څنگه يو وخت ډك ؤ اورشليم له خلكو

څنگه اوس دى خالي شوى هغه له خلكو

يو وخت نړى كې يې درلود عزت

اوس هغه دى لكه د كوندې په شان

هغه يو وخت ؤ د ملكې په شان

اوس شو هغه لكه د وينځې په شان

② ټوله شپه ژاري هغه

اوبنكي يې بهيري په مخ

د پخوانيو ټولو عاشقانو نه يې

يو يې هم نه دی پاتې چې ورکړي تسلي

ملگرو يې وکړلو خيانت ورسره

او اوس يې ټول دي د بنمنان

د يهودا خلک دي د بې وسه غلامانو په شان (۳)

چې ويستل شوي د خپل وطن څخه په زوره

هغوی اوسيري نورو قومونو منځ کې

او نه لري ځای د ارام دپاره

راايسار شوي د بنمنانو له خوا

نه لري هغوی د تېبنتې لاره

④ خالي شوي د ماتم په خاطر هغه لاري چي صهيون خواته
خي

او په سپېڅلو ورځو کي هېڅوک نه ورځي هلته
عبادت دپاره

کومو پېغلو چي سندرې به يې ويلې هلته دي اوس غمجنې
هغوی

او کاهنان يوازي کاندي زگپروي

خالي ولاړې دروازي دي د ښار

او اخته دی په عذاب باندي صهيون

⑤ کامياب شوي دښمنان د هغې

هغه يې راوستله د خپل واک لاندي

ځکه څښتن ورکړې ده سزا هغې ته

د ټولو سرکښيو په خاطر

نيول شوي اولادونه د هغې

او يووړل شوي اسيرانو په توگه

⑥ شان او شوکت د گران اورشليم دی تللی

نشته دی نور هغه شان او شوکت د هغه

د هغه مشران دي د هوسی په شان

هغوی نه مومي څرخای د خپل ځان دپاره

هغوی ورکړی خپل قوت له لاسه

او تنبډلی نه شي د بنکاریانو څخه

⑦ اورشليم چې اوس پروت دی ويجاړ

او دي خلک يې سرگردانه

رايادوي خپل پخوانی شان او شوکت

کله چې ورغلل هغوی د خپل دښمن لاس ته

هېڅوک نه ؤ چې وکړي کومک ورسره

چا چې ورکړې وه اورشليم ته ماتې

کوي خدا يې بربادې پورې

اورشليم ده کړې لويه گناه ⑧

نو ناپاکه شوې هغه

کومو خلکو چې يې کاوه يو وخت عزت د هغې

اوس هغې ته گوري په سپکه سترگه

حکله لیدلی یې دی د هغې لوخوالی

هغه کوي زگپروی

او پتوي خپل مخ له شرمه

۹ په بنکاره لیدل کېدله ناپاکي د هغې

خو فکر نه کاوه هغې د خپل پای په هکله

ډېر وپروونکی دی زوال د هغې

هېڅوک نشته چې ورکړي تسلي هغې ته

اورشليم وايي ما سره مرسته وکړه ای څښتنه

گوره چې زه څومره کړېږمه ماتې راکړې دښمنانو راته

۱۰ دي لوټ کړې دښمنانو

د اورشلیم خزانې

منع کړي وو څښتن پردي خلک

چې ورننوځي د هغه کور ته

خو ولیدل د اورشلیم خلکو

چې هغوی ورننوتل د څښتن کور ته

⑪ کوي زگپروي د اورشلیم خلک

د یوې مړې ډوډۍ دپاره

اخلي دوی خواړه د خپل قیمتي شيانو په بدل کې

ترڅو ژوندي پاتې شي

ښار وهي چيغې چې ای څښتنه

ما ته وگوره چې خومره سپک شومه زه

ای تاسو ټولو لارویو (۱۲)

ایا ارزښت نه ورکوی زما حال ته

ووینی او وگورئ

نه دی راغلی په هېچا کله هم داسې درد او غم

کوم چې راغلی په ما

داسې یو درد چې راوستلی دی څښتن په ما

د خپل قهر په وخت کې

راولېرلو اور له اسمانه هغه (۱۳)

داسې اور چې زما د بدن په هډوکو کې شو بل

کېښودلو دام زما پښو ته هغه

او ويې نيوله زما د تلو مخه

خدای پرېښودمه زه

او يمه تل اخته په درد باندي

وترل شول په جغ کې گناهونه زما ۱۴

وکر خښتن دا کار

هغه يې وتاره زما په غاړه باندي

او زه يې کړم کمزوري

ورکړم خښتن زه خپل دښمن ته په لاس

او زه وم بې وسه د هغوی په وړاندي

١٥ ځښتن پرېښودل زما ټول زړور عسکر

هغه راولپړه لښکر چې کړي نابود زما ځوانان

هغه زما گران د يهودا خلک کړل ترېښو لاندې

لکه انگور چې کړي ترېښو لاندې څوک په خم کې

١٦ نو ځکه ژاړمه زه

او اوبنکې توييږي مې له سترگو څخه

نشته هېڅوک چې راکړي تسلي

داسې څوک نشته چې راکړي همت

بری موندلی دښمنانو په مونږ

او د ماشومانو مې نشته راتلونکي

١٧) کومک دپاره اوږده کړي خپل لاسونه سهيون

خو هېڅوک نشته چې ورکړي تسلي هغه ته

څښتن راغونبتي دبنمنان د اسراييلو

له هرې خوا څخه په ضد د هغه

هغوی کوي اورشليم سره داسې چلند

لکه چې کوم ناپاکه شی وي هغه

١٨) څښتن چې راکوي ما ته کومه سزا

نو دی په حقه هغه ځکه چې کړې ده

سرکښي ما د هغه په وړاندې

خو ما ته غوږ ونيسئ ای د نړۍ خلکو

وگورئ خومره سخت کړ پر مه زه

پېغلې او ځوانان يې دي نيولي زما

او هغوی يې وړي په اسارت کې نور ملکونو ته

١٩ ما کومک وغوښتلو خپلو عاشقانو څخه

خو هغوی وکړه دوکه ما سره

په ښار کې مړه پراته وو

کاهنان او مشران

هغوی خواړه لټول

د دې دپاره چې ژوندي پاتې شي

٢٠ ای څښتنه وگوره زما تکلیف ته

زما روح دی په عذاب کې

له غمه مات شوی دی زړه زما

د ډېرې سرکښۍ په سبب

د اورشلیم کوڅو کې وژني دبنمنان خلک

او ژوندي نه پاتې کېږي په کورونو کې هم

غورځونډونیس زگړوي ته مې (۲۱)

خو نشته هېڅوک چې تسلي راکړي

کوم مصیبت چې راوستلی تا په ما باندې

په دې خوشحاله ټول دبنمنان دي زما

راوله هغه ورځ چې وعده کړې ده تا

لکه څنگه چې کړېږمه همداسې وکړوه دښمنان زما

ورکړه سزا دوی ته ۲۲

په خاطر د خپلو بدو عملونو

لکه چې څنگه دې راکړله سزا زما د گناهونو په خاطر

داسې سزا ورکړه هم هغوی ته

زیات دي زگپروي زما

ناارامه شوی مې دی زړه

د اورشلیم سزا او وړاندېدل

۱ څنگه څښتن پټ کړی دی له قهره

گران اورشلیم د تورو ورپڅو لاندې

او غورخولی یې دی له اسمان نه په ځمکه باندې

شان او شوکت د هغه

په کومه ورځ چې و په قهر هغه

نو پرېښوده هغه خپل کور چې شي تباہ

څښتن تباہ کړ په اسراییلو کې ②

هر یو کلی په بې رحمۍ سره

هغه کړلې وړانې کلاګانې

چې یې ساتلو یهودا له دښمنانو څخه

هغه کړل بې عزته

پاچاهي او حاکمان د هغه

③ له غضبه يې کړ ټوټې ټوټې

ټول قدرت د اسراييلو

کله چې وکړه حمله د بنمن په اسراييلو باندې

هغه ونه کړلو کومک

په اسراييلو باندې شو په غضب هغه

د داسې اور په شان

چې يې برباد کړل هر څه

④ لکه د بنمن په شان يې مونږ

کړلو په نښه خپلو غشو باندې

هغه مړه کړل هغه خلک

چې وو گران په مونږه

څښتن ونبوده خپل قهر په اورشليم باندې

چې بلېده لکه د اور په شان

⑤ څښتن تباه کړ اسرائيل

لکه د يو دښمن په شان

د هغې مانې او کلاگانې يې

بدلې کړلې په کنډوالو باندې

هغه زياته کره ژړا

او انگولا د يهودا د خلکو

⑥ په هغه ځای کې

چې څښتن ته په کې عبادت کاوه مونږ

هغه يې کړ داسې ټوټې ټوټې

لکه يوه جونگره چې راوغورځوي په باغ کې

هغه له منځه يووړل اخترونه او د سبت ورځې

هغه رد کړل د خپل قهر په زور پاچا او کاهنان

څښتن وويل دا قربانگه نه ده زما ⑦

او رد يې کړ خپل کور

هغه ورکړه اجازه دښمن ته

چې راوغورځوي يې دپالونه

لکه څنگه چې مونږ عبادت په خوشحالی کولو

اوس وهي په کې د بري چيغې

⑧ دا وه اراده د خښتن

چې وغورځوي د اورشليم دېوال

خښتن جوړ کړ پلان په غور سره

چې اورشليم بايد بيخي شي وران

دنني او بيروني دېوالونه د هغه

پراته دي اوس د کنډوالو په شان

⑨ خاورو ډېری کې دي پرته دروازي

او دي اړمونه يې ټوټې ټوټې

تېروي ژوند اشراف او پاچا جلاوطني کې

ورکول کيږي نه نور تعليم د شريعت

پيغمبران د خښتن له خوا

نه ويني نوره رويا

⑩ د اورشليم سپين ږيري

غلي ناست دي په ځمکه باندي

باد کړې يې دي خاورې خپلو سرونو باندي

او دي اغوستي هغوی د وير کالي

د اورشليم پېغلو له غمه

په ځمکه باندي ايښي خپل سرونه

⑪ زما سترگې سترې شوې په ژړا باندي

دی زما روح په عذاب کې

ستړی شوی یم له غمه

د خپل قوم د تباهی په خاطر

د بنار کوڅو کې

بې هوشه کېږي کوچنیان او واړه ماشومان

وايي هغوی خپلو میندو ته ⑫

چې مونږه وږي یو او تږي

پراته دي هغوی په کوڅو کې

د زخمیانو په شان

غواړي شیدې هغوی خپلو میندو نه

او ورو ورو ورکوي ساه

۱۳ ای اورشلیمه، ای گرانه اورشلیمه

زه تا ته خه ووايم

ای گرانه صهیونه تا ته خنکه تسلي درکړمه

نه دی کړېدلی هېڅوک ستا په شان

داسې ژور دی ستا زخم لکه د بحر په شان

او هېڅوک نشته چې درکړي شفا

۱۴ ستا پیغمبرانو لیدلې باطلې رویاگانې

بل هېڅ ویلی نه شي غیر له دروغو څخه

خپلو وعظونو باندې یې غولولی یې ته

او نه يې ده بنودلې هغوی خپله گناه تا ته

مجبوروي تا دې ته چې وکړې داسې فکر

چې درته نشته اړتيا د توبې

خلک چې تېرېږي د هغه بناړ څخه ①۵

ورته گوري په سپکه سترگه باندي

خوځوي خپل سرونه او وهي ملنډې

د اورشلیم په کنډوالو باندي او وايي داسې

ايا دا دی هغه ډېر بڼکلی بناړ چې خلک وايي

راوړي خوشحالي ټولې نړۍ ته؟

ټول دبنمان وهي ملنډې په تا ①۶

او کوي له کرکې نه ډکې خبرې

چیچي خپل غاښونه هغوی

خاندي او وایي داسې

وو مونږه په تمه د داسې ورځې

په رښتیا اوس هغه ده راغلي

گورئ څنگه مو کرل تبا هغوی

څښتن چې کرې اراده وه د کوم کار دپاره ①۷

کرې ترسره هغه

لکه چې څنگه پرېکړه کرې وه د پخوا نه هغه

کرې نابود اورشلیم په بې رحمۍ سره

زمونږ دښمنانو ته يې ورکړ بری

خوشحال يې کړل هغوی زمونږ په ماتې باندې

ای اورشليمه ستا دپوالونه دې وژاري (۱۸)

څښتن ته په لوړ اواز

لکه چې ژاري خلک د غم په وخت کې

بهيږي دې اوبنکې شپه او ورځ لکه د سيند په شان

خپل ځان ستومانه کړه په غم او په ژړا باندې

څو څو ځلې د شپې پاڅېره له خوبه (۱۹)

او د خپل زړه حال څښتن ته ووايه

لاسونه پورته کړه وکړه د زړه نه سوال هغه ته

چې وکړي رحم هغه ستا په ماشومانو باندې

کوم ماشومان چې مري

د لوړې نه هره کوڅه کې

ای څښتنه، گوره! ٢٠

ولې مونږ ته راکوې داسې سزا؟

ولې ښځې خوري غوښې

د خپلو گرانو بچو چې زېږولي دي دوی؟

ولې ستا په سپېڅلي کور کې

وژل کيږي کاهنان او پيغمبران؟

مړه پراته دي ٢١

په کوڅو کې ځوانان او زاړه

پېغلې او ځوانان زما

دي وژل شوي د دښمن په تورو

په هغه ورځ چې ته په قهر وې

هغوی دې ووژل په بې رحمۍ سره

تا دښمنان زما راوغوښتل لکه څنگه چې (۲۲)

راوبلل شي خلک مېلمستيا ته

چې وکړي حمله له هرې خوا په مونږ باندې

او څوک تښتېدلی او پاتې کېدلی نه شو

په هغه ورځ چې ته وې په قهر

هغوی مړه کړل ماشومان زما

کوم چې روزلي وو ما او گران وو په ما

سزا، توبه او هیله

① زه هغه څوک یم چې د خښتن د غضب له کبله

لیدلی مې دی رنځ او مصیبت

② هغه بوتلم په رابنکلو باندې تورو تیارو ته

او کړم یې مجبور چې ونه وینم رڼا نوره

③ په رښتیا سره ټوله ورځ

هغه ما وهي بیا بیا

④ تک شین کړی په وهلو وهلو سره بدن او پوستکی زما

او دي مات کړي يې هډوکي زما

⑤ يم اخته کړی يې زه

په کړاوونو او سختيو کې

⑥ زه يې مجبور کړی يم چې واوسېږم په تياره ځای کې

هغه چا په شان چې وي مړ شوی ډېر پخوا

⑦ داسې په دېوالونو کې يې راگېر کړم چې نه لرم د تېښتې لاره

زه يې تړلی يم په درنو زنجیرونو باندې

⑧ څومره دعا او زاری چې کوم په لوړ اواز د کومک دپاره

خو نه قبلوي څښتن دعا زما

⑨ تړلې يې ده لاره زما د تېرو په دېوالونو باندې

کله چې گرځم نو تيندکونه خورم زه

⑩ هغه کوي انتظار لکه د خرس په شان چې حمله وکړي

راباندي ټوپ وهي لکه د پټ شوي زمري په شان

⑪ کرم يې گوبنه هغه د لارې نه

کرم يې ټوټې ټوټې او بيا يې پرېښودمه

⑫ راوويستله هغه خپله لينده

او کرم يې په نښه زه په خپلو غشو باندي

⑬ ويې ويشتمه په زړه باندي

په خپلو غشو باندي

⑭ راپورې خاندي زما خلک

وهي ملنډې په ما ټوله ورځ سندرو کې

١٥ هغه اخته کړمه زه داسې کړاو باندي

لکه چې شي څوک مجبوره دې ته چې وځنبي تريخ
شي

١٦ هغه وسولاهه مخ زما په خاورو باندي

او مات يې کړل زما غاښونه په جغلو باندي

١٧ اخیستل شوې ده سوله ما نه

هېره ده خوشحالي زما نه

١٨ نور به ژوندی نه پاتي کېږمه زه

ما د لاسه دی ورکړی خپل توکل په څښتن باندي

١٩ چې را په یاد کړمه خپل درد او سرگرداني

شي زما دپاره د ترخو زهرو په شان

۲۰) کوم هر وخت فکر د هغو په هکله

او دی زما روح پریشان

۲۱) خو چې کله کړم یو شی زه را په یاد

نو پیدا کېږي زما هیله

۲۲) نه تباه کېږو مونږ د خښتن تلپاتې مینې له کبله

ځکه چې تل به وي د هغه رحم

۲۳) هر سهار د هغه رحم وي تازه

وفاداري ده ډېره زیاته د هغه

۲۴) وایم خښتن دی زما دپاره هر څه

نو زه لرم هغه ته هيله

②٥ څښتن ښه کوي د هغو خلکو سره

چې کوي توکل په هغه باندې

چې کوي څوک رجوع هغه ته

②٦ نو بيا ښه ده زمونږ دپاره

چې وکړو انتظار په خاموشۍ سره

څښتن ته چې راکړي نجات مونږ ته

②٧ ښه خبره دا ده چې زده کړو مونږ

د ستونزو جغ وړل په ځوانۍ کې

②٨ کله چې اخته کړای شو په کوم تکليف باندې

بايد غلي او يوازي کښېنو

٢٩) بايد سر تيت کړو او تسليم شو

کېدای شي بياهم پاتې وي کومه هيله

٣٠) که راکړي مونږ ته خوک خپره نو پرې يې ږدئ

او که کوي زمونږ سپکاوی بايد چې ويې زغمو

٣١) څښتن د تل دپاره

نه پرېږدي مونږ

٣٢) کېدای شي راولي غمونه په مونږ خو مهربانه هم دی

ځکه چې زیاته او تلپاتې ده دهغه مینه

٣٣) په دې نه خوشحاليږي هغه

چې اخته کړي مونږ په درد او غم باندي

کله چې کيږي ترپښو لاندي د وطن بنديان ٣٤

نو وي خبر ترې خښتن

کله چې د خدای تعالیٰ په حضور کې ٣٥

کيږي ترپښو لاندي حقونه د چا

نو وي خبر ترې هغه

کله چې څوک مخه نيسي په محکمه کې د انصاف ٣٦

نو وي خبر ترې خښتن

پرته د خدای له رضا ٣٧

هېڅ امر نه شي کېدلی

٣٨ خیر او شر کیري دواړه

د خدای تعالی په حکم

٣٩ کله چې ورکول کیري یو انسان ته سزا د خپلې گناه

نو ودې نه کړي شکایت لاقبل ژوندی دی هغه

٤٠ راحیې چې وازمایو خپلې لارې د ژوند

او بیا وروگرځو د خښتن خواته

٤١ راحیې چې خلاص کړو خپل زړونه خدای ته

چې په اسمان کې دی او ورته پورته کړو خپل لاسونه

٤٢ کړې ده مونږه گناه او سرکښي

او تا مونږ ونه بخښلو

٤٣) ته وې په قهر نو په مونږ پسې شوې

مونږ دې ووژلو او رحم دې ونه کړ په مونږ

٤٤) ځان دې پټ کړلو په ورېځو کې

ترڅو وانه ورې دعا زمونږه

٤٥) مونږ نه ده جوړه کړې د چټلیو ډېرې

د نړۍ د ټولو خلکو په منځ کې

٤٦) ټول دښمنان وهي ملنډې په مونږه

او کوي خبرې له کرکې نه مونږ سره

٤٧) مخ شوي یو مونږ د مصیبت او نابودۍ سره

وېرې او خطر کې مونږ خپل ژوند تېروو

٤٨ د خپل گران قوم د تباھی په خاطر

د اوبنکو سیندونه دي جاري زما د سترگو څخه

٤٩ اوبنکې توییري زما

او نه ودریري هغه

٥٠ ترڅو وگوري څښتن د اسمان لاندې

او وویني هغه حال زمونږه

٥١ کله چې ووینم څه کړي دي دبنمنانو د اورشلیم په ښځو

نو خفه کیږي زما زړه

٥٢ بې سببه یم ښکار کړی دبنمنانو

لکه مرغی چې نیسي په دام کې

٥٣ زه يې وغورځولم ژوندی د اوبو ذخیرې ته

او وغورځولې تیرې يې زما په سر باندي

٥٤ راواوښتلې اوبه زما په سر باندي

او فکر مې وکړ چې مړ به شم ډېر زر

٥٥ ای خښتنه، ما چيغې ووهلې ستا په نامه

کومک دپاره د اوبو د ذخیرې له تله

٥٦ کله چې سوال مې وکړ تا ته تا غوږ ونيوه زما فریاد ته

نو واورېده تا سوال زما

٥٧ نو راغلي ته نژدې او رادې کړ ځواب

ما ته دې وویل چې مه وپرېره

٥٨) تا وکړه دفاع زما د حقه ای څښتنه

او ودې ژغورلم له مرگه څخه

٥٩) کوم بد چې شوي ما سره هغه معلوم دي تا ته

ودې کړه پرېکړه زما په حق کې

٦٠) ته يې خبر څنگه بدل اخلي دښمنان زما نه

څنگه جوړوي دسيسې زما په وړاندې

٦١) تا اورېدلي چې څنگه کوي سپکاوی هغوی زما ای څښتنه

او يې خبر د دوی د ټولو دسيسو نه

٦٢) کوي ټوله ورځ خبرې دښمنان زما په هکله

او جوړوي زما په ضد پلانونه

۶۳ وگوره هغوی چې له سهاره تر ماښامه پورې

وهي ملنډې په سندرو کې په ما باندي

۶۴ په اندازې د خپلو عملونو

ورکړه سزا هغوی ته ای څښتنه

۶۵ په هغوی باندي ووايه لعنت

او اخته کړه هغوی په کړاوونو باندي

۶۶ هغوی پسې شه د خپل قهر په وخت کې

او د ځمکې د منځ نه کړه نابود هغوی

د اورشلیم دردونه او کړاوونه

۱ څنگه زمونږ سرو زرو ورکړې ده خپله ځلا له لاسه

ځنگه مو سوچه سرو زرو ورکړی خپل ارزښت له
لاسه

د خدای د کور سپېڅلې او قيمتي تېرې دي پر تې

د هرې کوڅې په چوک کې خورې وړې

② قيمتي وو د صهيون خلک زمونږ دپاره

لکه سوچه سرو زرو په شان

خو گڼل کېږي هغوی اوس لکه د خټينو لوبنو په شان

چې جوړوي يې کلال

③ سورلنډيانې هم ورکوي شيدې

خپلو بچيانو ته

خو زما خلک دي د دښتې شترمرغانو په شان

چې کوي ظلم خپلو بچيانو باندې

④ د تي رودونکو بچيانو ژبې له تندې څخه

نښلي په تالو باندې

ماشومان کوي سوال د خوړو دپاره

خو څوک يې نه ورکوي

⑤ کومو خلکو چې يو وخت به يې خوړل ښه خوراکونه

اوس په کوڅو کې مري له لوړې څخه

چا چې تېرولو په عيش او عشرت کې خپل ژوند

اوس په خزلو کې خواړه لټوي

⑥ زما د قوم سزا ده زياته

د سدوم له خلکو څخه

شو وړان هغه یوې شپې کې

دا د انسان په وس کې نه ؤ

٧) زمونږ مشران وو د واورې څخه زیات پاک او سوچه

د شیدو څخه هم زیات سپین وو هغوی

بدنونه یې وو سره او سپین لکه مرجانو په شان

او څپرې یې ځلېدلې لاجوردو په شان

٨) خو مخونه یې اوس تور دي د سکارو په شان

او نه پېژندل کېږي په کوڅو کې

دي نښتي د دوی پوستکي په هډوکو پورې

هغه دي وچ شوي لرگيو په شان

⑨ څوک چې مړه شوي وو په جنگ کې

بهر له هغو وو چې مړه شولو ورو ورو د لوږې څخه

ځکه چې د پټيو څخه يې

نه لرل خواږه چې پرې ژوندي پاتې شي

⑩ په هغه وخت کې

چې مې گران قوم مړ کېده له لوږې

زړه سوانده ميندو

پخول خپل اولادونه د خوراک دپاره

⑪ څښتن نازل کړلو

پوره قهر او غضب

او ويې لگولو په صهيون داسې اور

چې ويې سوځول بنيادونه ورته

١٢ نه پاچاهانو د نړۍ

او نه د کوم قوم خلکو دا باور کولو

چې د بنمنان به يې ورتنوځي

د اورشليم په دروازو باندي

١٣ خو دا کار وشو ځکه چې وکړه گناه پيغمبرانو

او کاهنان وو مجرم

چې تويه يې کړله وينه اورشليم کې

د بې‌گناه خلکو

۱۴) گرځېدل به پيغمبران او کاهنان

سرگردانه په کوڅو کې لکه ږندو په شان

داسې په وینو وو ککړ

چې چا به د هغوی کالیو ته لاس نه وروړ

۱۵) خلکو وهلې به چيغې لېرې شئ ای ناپاکه سړيو

مونږ ته مه راوړئ خپل لاس

نو گرځېدل به فراري او سرگردانه

او تلل به د یو قوم نه بل قوم ته

خلکو ویل به ورته نور نه شئ پاتې کېدلی دلته

١٦ څښتن په خپله کړل هغوی خواره واره

نور یې پروا نه لري

د کاهنانو نور عزت نه کېده

او هم د سپین ږيرو درناوی نه کېده

١٧ مونږ انتظار کولو

خو رانغلل هېڅوک کومک دپاره

مونږ وو منتظر داسې قوم ته کومک دپاره

چې ویې نه کړلو هېڅ مونږ سره

١٨ په هر قدم کې مونږ دښمن څارلو

او په کوڅو کې ګرځېدلی نه شولو

زمونږ د ژوند ورځې رسېدلې وې پای ته

او راتږدې شوی ؤ مرگ زمونږه

د عقاب نه تېز وو دښمنان زمونږه ①۹

چې تبنتېدلو غرو ته نو تعقيبولو يې مونږه

که مونږ به پټ شولو په دښته کې

نو هلته به ناست وو په کمين کې مونږ ته

هغوی د خښتن خوښ کړی پاچا ونيولو په دام کې ②۰

هغه څوک چې ؤ زمونږ د ژوند هيله

هغه چا باندې چې مونږ باور پرې درلود

چې ساتې به مونږ له پردې قوم څخه

۲۱) ای د ادوم او عوص خلکو

خومره چې کولای شی هومره خدا او خوشحالی
وکړئ

خو وخبښئ باید تاسو هم د هغه جام څخه

چې دی ډک د خښتن د قهر څخه

تاسو به نشه شی لوڅ به کړئ خپل ځان او وبه
شرمېړئ

۲۲) ای صهیونه ودې لیدله سزا د خپلې گناه

جلاوطني کې به خښتن تا نه ساتي نور

خو ای ادومه خښتن به درکړي سزا

کړي به ښکاره د گناه ډک عملونه ستا

د رحم دپاره دعا

۱) ای خښتنه څه چې شوي دي زمونږ سره مه هېر وه هغه

وگوره څومره سپکاوی کړی دښمن زمونږه

۲) زمونږ د نیکونو ځمکه ورکړل شوې ده پر دو ته

اوسیري پردي خلک زمونږ کورونو کې

۳) یتیمان او بی پلاره شوي یو مونږ

او کونډې شوې دي زمونږه میندې

۴) په بیه اخلو مونږ د خښلو اوبه

په گرانه بیه باید واخلو سوځولو لرگي

۵) زمونږ په سر دی پټی او ځغلول شوي یو

ستري شوي يو نه پرپردي مو ارام ته

⑥ لاړو مصر او آشور ته گدايي دپاره

چې ډوډی راکړي او ژوندي پاتې شو

⑦ وکره گناه زمونږ نیکونو او له منځه تللي هغوی

اوس کړپرو د هغوی گناهونو په خاطر

⑧ غلامان کوي حکومت په مونږ باندې

او هیڅوک نشته چې مونږ خلاص کړي د هغوی له
لاسه

⑨ مونږ اچولی په خطر کې خپل ژوند د ډوډی په خاطر

ځکه چې گرځي په بانډو کې وسله وال

⑩ له لوږې سوځو مونږ په تبه باندې

او سور دی زمونږ پوستکی د تتور په شان

①۱ زمونږ بنځو سره شوې ده اورشليم کې په زوره زنا

او زمونږ پېغلو سره هم شوې ده يهودا بنارونو کې په
زوره زنا

①۲ د لاسونو نه څرول شوي دي زمونږ مشران

او نه کيږي درناوی زمونږ د سپين ږيرو مړو ته

①۳ مجبوروي زمونږ ځوانان چې وکړي کار مېچني سره

او زنگيږي زمونږ هلکان د لرگو درنو بارونو لاندې

①۴ نه کښېني زمونږ سپين ږيري

نور د بنار په دروازه کې

او ځوانان نه غږوي موسيقي نوره

١٥ خوشحالي تللي زمونږ د زړونو څخه

زمونږ گډا بدله شوې ده په غم باندي

١٦ رالوېدلی تاج د جلال او افتخار زمونږ سرونو نه

افسوس زمونږ په حال چې مونږ کړې ده گناه

١٧ نشته دی زور زمونږ په زړونو کې

او تياره راغلي زمونږ په سترگو کې د ژړا په خاطر

١٨ ځکه چې پروت دی غر د صهيون وران او ويجاړ

او گرځي راگرځي سورلنډيان په کې

١٩ خوای خښتنه، ته ابدې پاچا يې

او کوي پاچاهي ټولو نسلونو باندي

٢٠ ولي دې هېر كړو مونږه تل دپاره؟

ولي دې پرېښودو مونږ دومره ډېرو ورځو دپاره؟

٢١ راوگرځوه مونږ خپل ځان ته ای خښتنه

ترڅو درشو بېرته

راوگرځوه مونږ بېرته پخواني حال ته

٢٢ ایا پرېښي یو تا مونږ په پوره توگه؟

او ایا په قهر یې بې حده ته په مونږ باندي؟